

УДК 658

REASONING OF THE MANAGEMENT STRATEGIES OF FINANCIAL AND ECONOMIC RESULTS OF A COMPANY BASED ON THE CONCEPT OF SIX SIGMA

M. Arych

National University of Food Technologies

Key words:

*Management of financial and economic results
Revenue
Income
Concept of Six Sigma
Management strategy*

Article history:

Received 08.01.2016
Received in revised form
24.01.2016
Accepted 15.02.2016

Corresponding author:

M. Arych
E-mail:
npnuht@ukr.net

ABSTRACT

The features and conditions necessary to justify the management strategies of financial and economic results of enterprises according to the concept of improving the management of Six Sigma are presented. The specificity of legislative and regulatory acts governing the financial and accounting records of enterprises in Ukraine to determine the financial and economic results is analyzed. It is recommended to determine and justify the proposed basic strategies (“Support of maximum efficiency: stability and development”, “Support level of efficiency: the transition from loss to profit”, “Journey to the high level of efficiency management”, “Elimination of shortcomings management”, “Risk it all: all or nothing”) and three-stage strategies (“Results”, “Expenses” and “Resource”) for managing financial and economic results according to the criterion of the concept of Six Sigma (the indicator of management efficiency of this group of indicators is the lowest one compared to other indices), Spearman's rank correlation coefficient, integral indicator of evaluating the effectiveness of performance management and based on the values of the maximum deviation of each of the fifteen indicators strategy from their standard values (those that would help to increase management efficiency indicators to measure results), compared with other major indicators of other management strategies.

ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ СТРАТЕГІЙ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ SIX SIGMA

М.І. Арич

Національний університет харчових технологій

У статті визначено особливості й умови, необхідні для обґрунтування стратегій управління фінансово-економічними результатами підприємств відповідно до концепції вдосконалення управління Six Sigma. Розглянуто специфіку змін законодавчо-нормативних актів, які регулюють фінансову та бухгалтерську звітність підприємств України щодо визначення фінансово-економічних

результатів. Рекомендовано визначати й обґрунтовувати запропоновані основні («Підтримка рівня максимальної ефективності: стабільність і розвиток», «Підтримка рівня ефективності: перехід від збитку до прибутку», «Прямуювання до високого рівня ефективності управління», «Усунення недоліків управління», «Ва-банк: все або нічого») й триступеневі («Результатні», «Витратні» і «Ресурсні») стратегії управління фінансово-економічними результатами згідно з критерієм концепції Six Sigma (показник рівня ефективності управління даної групи показників є найнижчим порівняно з іншими показниками), коефіцієнтом рангової кореляції Спірмена, інтегральним показником оцінки ефективності управління результатами, а також на основі значень максимального відхилення кожного з п'ятнадцяти показників стратегії від своїх нормативних значень (тобто тих, які б сприяли підвищенню показників оцінки ефективності управління результатами), порівняно з іншими основними показниками інших стратегій управління.

Ключові слова: управління фінансово-економічними результатами, прибуток, дохід, концепція Six Sigma, стратегії управління.

Постановка проблеми. Удосконалення системи управління фінансово-економічними результатами передбачає поступовий розвиток усіх її елементів шляхом ліквідації існуючих недоліків, виявлених у процесі аналізу, а також оптимізацію функціонування даних складових на основі використання сучасних новітніх тенденцій менеджменту як у цілому підприємства, так і окремих його складових, включаючи невеликі, але суттєві за ступенем впливу на кінцеві досліджувані нами результати. Розвиток методики MADIC (DMAIC) концепції Six Sigma ґрунтується на першому етапі (Measure and Analyze — вимірювання і аналіз), до якого, крім усебічного дослідження стану та якості управління фінансово-економічними результатами, включено також вибір і обґрунтування конкретної стратегії управління результатами, яка і буде детально характеризувати процес оптимізації всієї системи управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств досліджували такі вітчизняні і зарубіжні вчені-економісти: Ю. Волинчук, О. Вороніна, Л. Дікань, С. Дуда, Г. Жиликова, О. Зінченко, Н. Кальмук, В. Козак, Н. Пігуль, Р. Скалюк, Ю. Темчишина, А. Турило, Л. Фролова, Г. Христинч, В. Худа, Л. Чалапко, О. Ширягіна, Н. Шмиголь, І. Якопов, І. Яремко, В. Яценко, J. Andrew, M. Bendrey, T. Gallagher, R. Husssey, T. Peters, R. Rachlin, H. Robert, J. Van Horne, J. Wachowicz, S. Walker, C. West та ін.

Метою статті є визначення й обґрунтування стратегій управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств з урахуванням критерію концепції Six Sigma (показник рівня ефективності управління даної групи показників є найнижчим порівняно з іншими показниками), коефіцієнта рангової кореляції Спірмена, інтегрального показника оцінки ефективності управління результатами, а також на основі значень максимального відхилення кожного з п'ятнадцяти показників стратегії від своїх нормативних значень (тобто тих, які б сприяли підвищенню показників оцінки ефективності управ-

ління результатами) порівняно з основними показниками інших стратегій управління.

Виклад основних результатів дослідження. Структура формування, вибору й обґрунтування стратегій з метою забезпечення високого рівня науковості та широти дослідження вибраного процесу передбачає послідовний аналіз загальної схеми управління і розподілу фінансово-економічних результатів, визначення основних вимог до стратегій управління — їх принципів побудови, особливостей застосування. Схема управління передбачає взаємозв'язок фінансово-економічних результатів (чистого прибутку (збитку) та чистого доходу), витрат на виготовлення і реалізацію продукції, а також інших нестандартних (суміжних) доходів. Для якісної побудови, вибору й обґрунтування стратегій управління фінансово-економічними результатами, вдосконалення, розвитку існуючих систем і методів управління результатами, виходу системи управління на новий перспективний рівень необхідне дотримання таких умов:

1. Відповідність чинним формам фінансової звітності. Удосконалення системи управління фінансово-економічними результатами повинно передбачати зручне її застосування у сучасних умовах. Діяльність підприємств України базувалася на звітності, складеній відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 31 березня 1999 року № 87 «Про затвердження Положень (стандартів) бухгалтерського обліку», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21 червня 1999 року за № 391/3684 (із змінами). Починаючи з 2013 р., суб'єкти господарювання використовують нові форми звітності, тому що дані втратили чинність відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 року «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28 лютого 2013 року за № 336/22868. Треба зауважити, що надто істотних відмінностей, що стосуються саме чистого доходу та чистого прибутку (збитку), немає.

Управління фінансово-економічними результатами буде ефективним, якщо фактичний динамічний ряд буде таким самим чи близьким до умови рівнянь нормативних рядів динаміки зростання показників [7, с. 91]. Дана близькість оцінюється коефіцієнтом рангової кореляції Спірмена, а в цілому оцінка ефективності управління здійснюється за допомогою інтегрального показника (I_{Π}) шляхом обрахунку середньої геометричної індексів росту відносних показників під діагонально відповідної матриці показників оцінки ефективності управління [7, с. 95]. Таким чином, пріоритет у зростанні передусім надається чистому прибутку, а у зменшенні — збитку.

Аналізуючи показники під діагонально матриці оцінки ефективності управління фінансово-економічними результатами, можна встановити, що інтегральний показник (I_{Π}), розрахований на основі індексів росту даних показників матриці, буде відповідати умові ефективного управління або прямувати до бажаних значень, якщо зростатиме чистий прибуток, далі — чистий дохід, оборотні активи та середньорічний обсяг капіталу; при цьому основним елементом, що має знижуватись, є витрати на виготовлення й реалізацію продукції та/або чистий збиток за умови отримання такого за результатами діяльності. Враховуючи останні дві умови, слід зазначити, що система управління фінансово-економічними

ми результатами буде ефективною за умови постійного зростання взаємозалежних показників вибраних результатів: чистого прибутку та чистого доходу.

Процес управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємства вважається бездефектним (з високим рівнем ефективності відповідних управлінських рішень), якщо проміжок між математичним очікуванням процесу (\bar{X}) і максимальним граничним значенням (X_{max}), що є бажаним і сприяє підвищенню ефективності управління результатами, буде дорівнювати шести середньоквадратичним відхиленням (σ), тому що рівень ефективності управління можна визначати як для кінцевих показників ефективності управління результатами, так і для проміжних.

Адаптована концепція вдосконалення управління Six Sigma як система управління фінансово-економічними результатами передбачає додатковий метод оцінки ефективності управління результатами. Оцінка ефективності управління фінансово-економічними результатами нами запропонована вперше, тому для забезпечення високого ступеня науковості й обґрунтованості побудови стратегій управління результатами такий аналіз є обов'язковим.

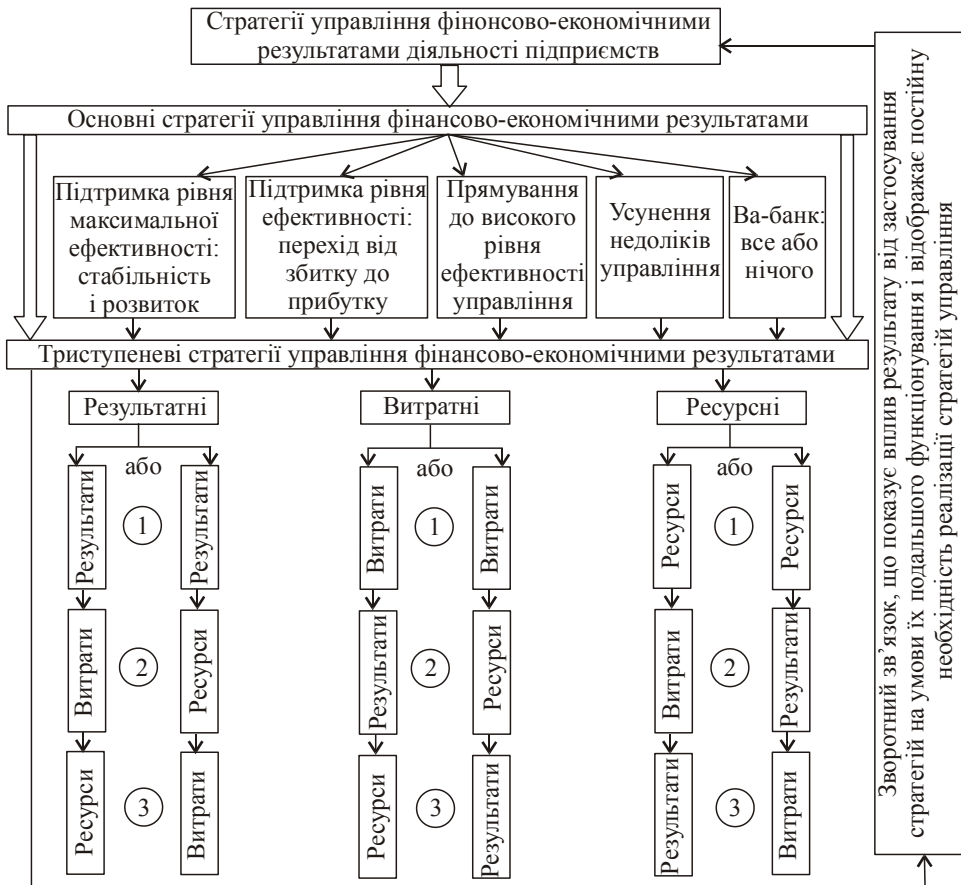

Рис. Взаємодія стратегій управління фінансово-економічними результатами підприємств, розроблено автором

Удосконалена система управління фінансово-економічними результатами повинна:

- забезпечувати постійну оптимізацію й удосконалення всього процесу управління результатами;
- бути ефективною та результативною у використанні;
- легко та зручно застосовуватись на виробничих підприємств різних організаційно-правових форм.

Розроблені стратегії управління фінансово-економічними результатами повинні доповнювати одна одну, створюючи за таких умов комплексність системи управління як вказаними результатами, так і всім підприємством. Крім цього, варто вказати на важливий елемент зворотного зв'язку в процесі імплементації стратегій управління. Тобто передбачається кругова, циклічна форма оптимізації управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємства, безперервний процес якої ґрунтується на впливові результату реалізації стратегії в поточному періоді на її імплементації в наступних періодах (рис.).

Представлена схема взаємодії стратегій управління результатами передбачає передусім вибір стратегії залежно від значень основних показників оцінки ефективності управління фінансово-економічними результатами, а потім, відповідно до конкретних значень показників під діагоналлю матриці оцінки ефективності управління, потрібно переходити до реалізації однієї із стратегій — результатної, витратної чи ресурсної. Варто зауважити, що всі вказані стратегії включають ще дві стратегії, що різняться за важливістю впливу на показники та їх вагомістю у структурі оцінки ефективності управління фінансово-економічними результатами. Вище представлені дві групи стратегій: перша — залежно від значень кінцевих показників (K_c , I_{Π}) оцінки ефективності управління фінансово-економічними результатами підприємств; друга включає триступеневі стратегії, які необхідно поєднати для забезпечення завершеності та комплексності процесу формування стратегій управління результатами. Тобто кожна із стратегій першої групи повинна включати також і другу групу, що надасть можливість успішно реалізувати політику управління результатами, яка сприятиме ефективній роботі всього підприємства. Вибір основних і триступневих стратегій повинен мати чіткі критерії. Розглянемо критерії та їх параметри для вибору й обґрунтування основних (загальних) стратегій управління результатами (табл. 1).

Крім представленого переліку основних стратегій управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств, для підвищення якості проведених управлінських дій необхідно виділити ще ряд стратегій, які побудовані на основі аналізу матриці показників оцінки ефективності управління результатами. Так, враховуючи, що дана матриця поділена на три групи показників за ознаками «Результати», «Витрати» та «Ресурси», можна сформулювати стратегії управління фінансово-економічними результатами залежності від того, група яких індексів росту вищеперелічених показників найбільше, в середньому та найменше відхиляється від своїх оптимальних значень, тобто від тих, які сприяють позитивним значенням інтегрального показника оцінки ефективності управління результатами.

МЕНЕДЖМЕНТ І СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

Також, крім вище названих критеріїв вибору результатної, витратної чи ресурсної стратегії управління результатами підприємства, додатково доцільно, в контексті обґрунтування саме цих стратегій, обрахувати рівень ефективності управління, показник сігма (E_{ss}), кожного з п'ятнадцяти індексів росту відносних показників матриці оцінки ефективності управління.

Таблиця 1. Основні стратегії управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств, розроблено автором

Назва стратегії	Критерії вибору	Характеристика
«Підтримка рівня максимальної ефективності: стабільність і розвиток»	Ефективність управління є найвищою: $K_c = 1$; $I_{\Pi} > 1$; фінансовим результатом є чистий прибуток	Дана стратегія передбачає підтримання та покращення дійсних показників діяльності підприємства, що забезпечують максимальну ефективність управління фінансово-економічними результатами. Враховуючи позитивні темпи функціонування підприємства, доцільно досліджувати та розвивати нові перспективні напрями роботи, а також активізувати інноваційно-інвестиційні види діяльності, використовуючи при цьому всі можливості ринкового середовища
«Підтримка рівня ефективності: перехід від збитку до прибутку»	Ефективність управління є майже найвищою: $K_c = 1$; $I_{\Pi} > 1$; фінансовим результатом є чистий збиток	Ключовим елементом даної стратегії є ліквідація негативного фінансового результату — чистого збитку, що, у свою чергу, передбачає оптимізує вплив на проміжні показники формування фінансово-економічних результатів діяльності підприємства
«Прямуювання до високого рівня ефективності управління»	Один з показників — K_c , I_{Π} , або два разом не відповідають умовам високого рівня управління ($0 < K_c \leq 1$ та/або $0 < I_{\Pi} < 1$; та/або $I_{\Pi} \leq 1$); фінансовим результатом може бути як чистий прибуток, так і збиток	Виконання стратегії ставить перед собою цілі впливу на ті величини інтегрального показника оцінки ефективності управління (I_{Π}), індекси росту яких показують негативні значення; а також на показники фактичних рядів динаміки, зміна яких веде до збігу рангів фактичного та нормативного рядів, тобто $K_c = 1$
«Усунення недоліків управління»	1) $I_{\Pi} > 0$; $-1 \leq K_c \leq 0$ або 2) $I_{\Pi} \leq 0$; $K_c > 0$	Дана стратегія передбачає ліквідацію тих значень системи оцінки ефективності, що показують надто негативні значення. При чому передбачається, що один з параметрів оцінки ефективності управління (K_c , I_{Π}) покаже від'ємні значення
«Ва-банк: все або нічого»	Ефективність управління знаходиться на дуже низькому рівні ($-1 \leq K_c \leq 0$; $I_{\Pi} \leq 0$), але на підприємстві наявні можливості для успішної реалізації різних господарських програм	Перед підприємством ставляться завдання реалізації всіх можливих заходів, до того ж найбільш ризикових для підвищення ефективності управління фінансово-економічними результатами та досягнення місії й цілей створення. Основною умовою є наявність в розпорядженні даного суб'єкта господарювання виробничих потужностей та управлінського персоналу для виконання поставлених перед ними завдань виходу з кризи управління результатами підприємства

Розвиваючи дані два критерії вибору й обґрунтування триступневих стратегій управління фінансово-економічними результатами, обов'язково треба врахувати можливість розбіжності фактичних числових значень вказаних критеріїв вибору стратегій управління. Тобто теоретично можна припустити, що певний критерій буде показувати необхідність вибору однієї стратегії, а значення іншого критерію буде суперечити цьому і вказувати на вибір зовсім іншої стратегії. Така ситуація в управлінні фінансово-економічними результатами цілком можлива і жодним чином не свідчить про хибність обрахунків, а тільки ще раз підтверджує важливість індивідуального підходу до кожного окремого суб'єкта господарювання, враховуючи при цьому рівень даних оціночних показників вибору й обґрунтування стратегій управління фінансово-економічними результатами.

Таблиця 2. Триступневі стратегії управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств, розроблено автором

Стратегії	Вагомість і черговість впливу на групи показників			Основні показники матриці оцінки ефективності управління результатами відповідно до обраної стратегії	Критерії вибору стратегії
	1 (найбільша)	2 (середня)	3 (найменша)		
Результатні	Результати	Ресурси	Витрати	- рентабельність чистого доходу; - рентабельність витрат; - рентабельність оборотних активів; - рентабельність капіталу; - рентабельність робочої сили; - дохідність витрат; - дохідність оборотних активів; - дохідність капіталу; - дохід на одного робітника;	1. Максимальне відхилення показників стратегії від своїх нормативних значень (тобто тих, які б сприяли підвищенню показників оцінки ефективності управління результатами), порівняно з іншими основними показниками інших стратегій управління 2. Рівень ефективності E_{ss} даної групи показників є найнижчим порівняно з іншими показниками
Витратні	Витрати	Ресурси	Результати	- закріплення витрат за оборотними активами; - закріплення витрат за капіталом; - витрати на одного робітника;	
Ресурсні	Ресурси	Витрати	Результати	- закріплення оборотних активів за капіталом; - оборотні активи на одного робітника; - капітал на одного робітника	

Отже, сукупність тих показників, що найбільше відхиляються від нормативних значень, управління якими є найменш ефективним згідно з концепцією оцінки ефективності управління Six Sigma, будуть обґрунтовувати вибір тієї чи іншої стратегії, що і є критерієм вибору стратегії управління фінансово-економічними

результатами діяльності підприємства, а також містить великий об'єм наочної інформаційної бази щодо необхідності зміни аспектів в управлінській діяльності менеджменту суб'єкта господарювання (табл. 2).

Таким чином, визначено три групи триступневих стратегій управління результатами — «Результатні», «Витратні» та «Ресурсні», кожна з яких поділяється ще на два підвиди. Стратегії різняться між собою за черговістю та ступенем впливу на індекси росту показників під діагоналлю матриці, тобто показників інтегрального показника оцінки ефективності управління (I_{Π}), яких є п'ятнадцять. Кожна із стратегій, залежно від порядку розміщення груп показників, передбачає першочерговий та основний вплив і ті показники, групі яких відповідає вищий порядковий номер. Крім цього, інформація з табл. 2 показує нерівномірний розподіл груп показників між вказаними стратегіями управління. Так, до групи «Результати» відносяться дев'ять показників, причому п'ять до підгрупи «Прибуток», а решта чотири — підгрупа «Дохід». Кількість показників у групах «Витрати» та «Ресурси» є однаковою (розміщено по три показники оцінки ефективності управління результатами).

Вибір та обґрунтування триступневих стратегій, «Результатної», «Витратної» чи «Ресурсної» насамперед передбачає визначення відхилення ($\Delta I_{\text{ФМН}}$) фактичних значень індексів росту ($I_{\text{Ф}}$) трьох відповідних груп показників від мінімально необхідного їх рівня ($I_{\text{МН}}$), який би забезпечував значення I_{Π} , що показує зростання ефективності управління результатами. Отже, $I_{\text{Ф}}$ — це фактичне значення індексу росту кожного з п'ятнадцяти показників I_{Π} з урахуванням особливих умов для показників збитковості та витрат.

$I_{\text{МН}} = 1,001$ — індекс росту, мінімально необхідний для кожного показника I_{Π} , що задовольняє умови високого рівня ефективного управління фінансово-економічними результатами підприємства (для показників індексів росту збитковості замінюються вираженням $[1 + (1 - I_{\text{Зб}_i})]$). Значення $I_{\text{МН}} = 1,001$, вибране як значення індексу росту, показує найменше зростання з точністю трьох знаків після коми. До того ж індекс росту також є і коефіцієнтом, що встановлює такі вимоги заокруглення. Тобто будь-який із п'ятнадцяти показників I_{Π} може показувати набагато вище зростання, ніж 0,1 % (індекс росту = 1,001), але саме таке мінімальне його значення вже буде означати високу ефективність управління результатами, тому що всі індекси росту I_{Π} , за винятком особливих умов для показників збитковості та витрат, значення яких (рівні та вище $I_{\text{МН}}$) будуть сприяти набуттю інтегральним показником ефективності управління фінансово-економічними результатами (I_{Π}) позитивних значень, що говорять про високий рівень відповідної ефективності управління.

$\Delta I_{\text{ФМН}}$ — відхилення фактичних значень індексів росту показників, що входять до структури I_{Π} від мінімально необхідного зростання ефективності управління результатами рівня ($I_{\text{МН}}$):

$$\Delta I_{\text{ФМН}} = I_{\text{Ф}} - I_{\text{МН}}. \quad (1)$$

Даний показник також може розраховуватися і для кожної групи показників I_{Π} шляхом визначення середньої арифметичної величини показників

відповідних груп. Саме мінімальне значення даного середньоарифметичного відхилення і буде основним критерієм вибору «Результатної», «Витратної» чи «Ресурсної» стратегії управління фінансово-економічними результатами.

Ще одним критерієм визначення й обґрунтування триступневих стратегій управління результатами є рівень ефективності управління E_{ss} , для розрахунку якого з метою забезпечення об'єктивності отриманих даних потрібно якнайбільше показників.

Додатково в процесі обґрунтування та реалізації стратегій управління результатами доцільно визначати відхилення рангу показників фактичного ряду динаміки від нормативного (ΔP_T), що є додатковим критерієм і має більше рекомендаційний та інформаційно-забезпечувальний характер, тому що показує наскільки ранг кожного із показників темпів приросту фактичних рядів динаміки відхиляється від своїх значень, які б сприяли підвищенню ефективності управління результатами. Після його обрахунку отримуємо послідовність необхідності першочергового впливу на показники рядів динаміки, що формується, починаючи від найбільшого до найменшого відхилення фактичного та нормативного рангу, при цьому немає значення чи дана величина є від'ємною чи додатною, тобто отримане число розглядається як абсолютна величина.

Висновки

Розвиток системи управління фінансово-економічними результатами діяльності підприємств передбачає передусім детальний аналіз наявного стану та якості управління, виявлення основних недоліків процесу та пошук шляхів їх усунення. Одним із ефективних напрямів оптимізації системи управління фінансово-економічними результатами є стратегії управління результатами діяльності підприємств, до яких належать: «Підтримка рівня максимальної ефективності: стабільність і розвиток», «Підтримка рівня ефективності: перехід від збитку до прибутку», «Прямування до високого рівня ефективності управління», «Усунення недоліків управління», «Ва-банк: все або нічого», а також триступеневі стратегії: «Результатні», «Витратні» і «Ресурсні». Кожна із вищеназваних стратегій має відповідне наукове підґрунтя та характерну методичну основу застосування. Імплементация основних стратегій управління покликана визначити основні стратегічні цілі розвитку для удосконалення управління фінансово-економічними результатами. Триступеневі стратегії більш конкретно аналізують окремі показники ефективності управління та вказують на поточні напрями оптимізації. Визначення й обґрунтування стратегій управління фінансово-економічними результатами є важливим і навіть невід'ємним елементом процесу оптимізації всієї системи управління результатами підприємства.

Література

1. Арич М.І. Особливості застосування концепції Six Sigma в управлінні фінансово-економічними результатами підприємства // Науковий вісник Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка «Економіка і регіон». — Полтава, 2014. — № 6. — С. 41—46.
2. Арич М. Фінансово-економічні результати підприємств молочної промисловості України / М. Арич, О. Гнатенко // Ukrainian Food Journal. — 2014. — Том 3, № 1. — С. 9—18.

3. Арич М.І. Концептуальні підходи до визначення фінансово-економічних результатів підприємства / М.І. Арич // Економіка і держава. — 2013. — № 7. — С. 66—69.

3. Дікань Л.В., Вороніна О.О. Фінансовий результат підприємств: теоретичні узагальнення та прикладний аналіз [Текст]: Монографія. — Харків: СПД ФО Лібуркіна Л.М., 2008. — 92 с.

4. Есманова Л.І. Фінансові результати як економічний інструмент розвитку сільськогосподарських підприємств. — Суми : ВАТ «СОД», видавництво «Козацький вал», 2007. — 156 с.

5. Круш П.В. Фінансово-економічні результати діяльності підприємства: собівартість, прибуток: навч. посіб. / П.В. Круш, О.В. Клименко, В.І. Подвігіна. — Київ: НТУУ «КПІ», 2012. — 488 с.

6. Фролова Л.В. Ефективність управління фінансовими результатами торговельних підприємств: монографія / Л.В. Фролова, Л.В. Семерунь. — Донецьк: Вид-во «Ноулідж» (донецьке відділення), 2011. — 187 с.

ОБОСНОВАНИЕ ВЫБОРА СТРАТЕГИЙ УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВО-ЭКОНОМИЧЕСКИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ НА ОСНОВЕ КОНЦЕПЦИИ SIX SIGMA

М.И. Арич

Национальный университет пищевых технологий

В статье определены особенности и условия, необходимые для обоснования стратегий управления финансово-экономическими результатами предприятий в соответствии с концепцией совершенствования управления Six Sigma. Рассмотрена специфика изменений законодательно-нормативных актов, регулирующих финансовую и бухгалтерскую отчетность предприятий Украины по определению финансово-экономических результатов. Рекомендовано определять и обосновывать предложенные основные («Поддержка уровня максимальной эффективности: стабильность и развитие», «Поддержка уровня эффективности: переход от убытка к прибыли», «Движение к высокому уровню эффективности управления», «Устранение недостатков управления», «Ва-банк: все или ничего») и трехступенчатые («Результативные», «Расходные» и «Ресурсные») стратегии управления финансово-экономическими результатами по критерию концепции Six Sigma (показатель уровня эффективности управления данной группы показателей является самым низким по сравнению с другими показателями), коэффициентом ранговой корреляции Спирмена, интегральным показателем оценки эффективности управления результатами, а также на основе значений максимального отклонения каждого из пятнадцати показателей стратегии от своих нормативных значений (то есть тех, которые бы способствовали повышению показателей оценки эффективности управления результатами), по сравнению с другими основными показателями других стратегий управления.

Ключевые слова: *управление финансово-экономическими результатами, прибыль, доход, концепция Six Sigma, стратегии управления.*